

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popului Nr. 14

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun

„Ghilotina națiunei”

— Din vorbirea deputatului Rohonczy Gedeon —

„Ce a zis odată contele Szécsenyi István? A zis, că peste tot sîntem așa de puțini, încât nu ne putem lipsi de nime dintre noi.

Când contele Szécsenyi a spus aceasta, a spus-o tare, încât au auzit-o mulți, și a spus-o cu un anumit scop. Ce va fi această vorbă? Nu e esențial dacă pică unul ori doi dintre noi; asta nu numără; el s'a gândit la altceva. (S'auzim! S'auzim!)

Spiritul înțeleptului Szécsenyi a văzut înainte cu patruzeci de ani acele aparițiuni naționaliste, cari și azi există, și la aceasta a ținut el. Față de acestea are națiunea maghiară lipsă și păstreze fiecare fire al său.

Dacă aruncăm o privire în Ardeal, sau pe culmile Carpaților, atunci pericoul, ce am signalat mai înainte (socialismul R. „Tr.”) nu e cel mai mare; dar dacă în urma acestuia erume și se poartă celaltă, și nu-l putem sufoca la timp și în grabă, atunci, acolo e adevăratul pericol, pentru că acolo e ghilotina națiunei.*

Azi nu vreau să spun mai mult; am spus ce am crezut necesar să spun. (Aprobare).

Din vorbirea dela 12 Febr. 1898.

* În original: Ha mi egy pillantást vetítek Erdélyre, vagy a Kárpátok bérére, az a veszély, a mit az elöb jeleztem, nem néz a legnagyobb, de ha ennek következtében az a másik kitor és megindul és azt nem tudjuk idejében és gyorsan elfojtani: ott van az igazi veszély, mert ott van a nemzet gyilkója.

Politeță și datorie.

— Din „Liga Română.” —

Casul oficerilor din Ploști invitați a lua parte la balul pe care-l dederă oficerii unguri și austriaci din Brașov, a stîrnit o vie discuțiune în presa noastră și a dat naștere la comentarii mai mult ori mai puțin juste, după-cum cel-ce discută privește chestia numai din punctul de vedere al politeței ori și din acela al amorului național.

Constatăm de astă-dată că ziarul „Dreptatea” care în chestia Dobrogei a făcut și face încă jocul străinilor, cu această ocaziune e de un naționalism „à outrance” și își spune părerea franc și neted. În numărul de Duminecă, 22 Febr., desproabă pe oficerii nostri și arată că atîta timp cât Românii din monarhia austro-ungară vor fi asupriți, noi cei din regat, și în special oștirea noastră, nu poate simpatiza cu cea de dincolo chiar de ar fi provocată și silită a răspunde la o politeță cu altă politeță.

Alte ziare, între cari „Lumina”, care fiind din Ploști, credem că reprezintă și opinia corpului oficeresc din acel oraș, susțin din contră, că faptul acesta constituie o pură curtenire și nu intrunește nici un motiv politic în sine. Prin urmare oficerii nostri pot răspunde invitațiunei ce li-s'a făcut, se pot duce la balul din Brașov, pot juca „csárdás”-ul, căci de sigur doamnele din societatea maghiară i-or pofti și ei nu vor pute să le refuse.

De o parte deci, actul acesta — participarea la bal — constituie o jignire a amorului național; de altă parte e un act de curtenire, o politeță datorită oficerilor străini, pe care ai nostri n'o puteau refușă.

Să discutăm puțin chestia, nu pentru cazul specific ce ni-se prezintă, ci pentru viitor, căci de sigur că politețea de astă s'or mai ivi și atunci va fi bine ca chestia să fie elucidată spre a ne mîrgini atunci numai la fapte și a evita discuțiuni, cari prin natura lor sînt penibile.

Spre a fi drepti înse, cată să spunem dela început că nu ne unim cu una din cele două păreri emise și ne ținem în rezervă pentru a doua. Nu ne unim cu cei-ce susțin, că la politeța oficerilor din Brașov, cari au luat parte la un bal dat de oficerii din Ploști, aceștia trebuiau să le răspundă, pentru că sînt politețe și politețe și în cazul acesta politeța alor nostri n'ar fi în concordanță cu datorie de Român. Ne ținem în rezervă cu cei-ce susțin, că curtenia aceasta ar avé un caracter politic, pentru că 10—20 oficeri ai nostri nu puteau angaja întru nimic prestigiul, ori mai bine zis propriul nostru amor național, după-cum nici căiva oficeri austro-ungari nu pot fi făcuți solidari cu politica de opresiune a guvernului maghiar față de frații nostri.

Dar' atunci dăd — suum cuique — fiecareu ce e al seu, rămâne să judecăm lucrul isolat de ori-ce atribute cari nu-i aparțin.

Fără îndoială, că oficerii nostri din Ploști, când au invitat pe cei din Brașov, nu s'au gândit cătuși de puțin a da curteniei lor un caracter politic. A fost din parte-le o politeță să invite pe oricine la o petrecere care îi privește, dar' atît.

Nu tot astfel se poate considera actul celor din Brașov. Ei pretind a li-se răspunde cu aceeași monedă, dar' în împrejurări cu totul ad-hoc. Oficerii nostri organizau balul nu pentru cei din Brașov, pe căin aceștia caută să răspundă expres. Prin această ei cer dela ai nostri o politeță care trece peste pragul unui act obișnuit și are caracterul demonstrativ. Ori, nici o politeță nu poate fi împinsă până acolo, încât să forțeze pe una ori mai multe persoane, ca satisfăcînd ceremonialul unei societăți să facă ofensă unui popor.

„Politeța — propriu vorbind — „este de a trăi în societate. Scopul ei e de a ne afirma și a place. Ea este fructul unui simțiment intern și nu în lucrurile din afară trebuie căutată.”*)

În cazul special ce ne preocupă, noi nu credem, că oficerii nostri au avut simțimentul acesta, ci erau forțați a răspunde curtenitor. Căci contrar ar trebui să admitem — a priori — că ei țin să placă societății oficeresti austro-ungare, chiar cu prețul jignirii propriului lor și al nostru amor național, căruia i-au jurat credință.

Dar' dacă nu îi privim ca militari, căci nu reprezintă formal oștirea română, nu e mai puțin adevărat înse, că sînt Români și de nu vor purta răspunderea, că în calitate de oșteni au petrecut cu cei-ce reprezintă efectiv forța fărădelegilor maghiare, vor rămâne totuși cu acusația — destul de gravă și așa — că au banchetat ca Români la o societate în care „ciardașul” e în fruntea programului, pe când cântătorii „Doinei lui Răți” și „Lucaci” și a tuturor doinelor românești sînt prizonieri și aruncați în temniță.

La politeță se răspunde tot cu o politeță. Dar' când sub masca aceasta se ascund tendente vătămătoare, atunci vine rîndul unui act mult mai moral decît această curtenire; vine datorie, care primează pe cea dintîi.

Nu se poate îndeplini o politeță fără a asculta de glasul datoriei și acolo unde aceasta vorbește, cealaltă trebuie să tacă.

Dacă actul este săvîrșit, noi nu învinovățim pe oficeri, ci pe Români, căci când bărbatul surorii mele me poftiește la o petrecere în care ea e doamnă ca și, me duc cu bucurie și plăcere, dar' când prietenii lui me invită la o adunare, ear' el în loc să se cîstească tovarășa, o maltratează în fața mea, atunci nu me duc, ci îi zic

— Destul!

*) Dr. Elie Peccaut dans „Le Dictionnaire pédagogique” par Buisson, article la „Politese”, pag. 2898—99.

Sibiu, 21 Martie n.

Sași contra maghiarizării. Comitetul cercual al Sașilor din Bistrița publică în *Bistritzer Zeitung* o importantă declarațiune semnată de președintele comitetului G. Budaker și notarul Dr. Gustav Kelp, peste opt sute de multime de alegători, peste opt sute.

Constătoare din trei părți această declarațiune ia poziție contra politicii de maghiarizare a guvernului, în ce privește maghiarizarea numelor de localități, maghiarizarea numelor de familie și „salarisarea” preoților. — În fine comitetul declară, că pentru deputatul cercului, care a fost ales pe baza programului popular săses, nu se poate admite, ca să urmeze guvernului actual și să aparțină partidului liberal.

Despre aceasta a fost înștiințat deputatul Carl Fluger.

Declarațiunea aceasta înainte de a se publica și-a avut și ea păcăniile sale, cu gendarmeria. Afund de urma ei, că circulează prin comune spre a fi iscalită, gendarmeria au căutat să confute declarațiunea, și să prinză pe doi domni din Bistrița, cari vorbeau cu poporul în această chestie.

Nu le-a succed însă nimic.

Tinerimea noastră academică din Viena a trimis dlor V. A. Urechă și Petre Grăditeanu, fosti vicepreșidenți ai senatului român următoarea telegramă:

„Măndri de atitudine deamăi ce ați dovedit întru salvarea stindardului național și a onoarei neamului nostru, Vă salutăm cu admirațiune.”

„Drapelul” scrie: Ieri și alaltieri 527 de persoane au depus cățelul lor de viață la lăcomia dlor V. A. Urechă, ca mari festare de simpatie pentru demisiunea dată din cauza națională dela vicepreședinția senatului.

Janimea academică din Viena a trimis o telegramă foarte călduroasă de felicitare. Prin postă dl V. A. Urechă a mai primit asemenea felicitări din alte țări.

Din camera română.

Desbaterea desfășurată asupra interpelării dlui N. Fleva s'a încheiat deocamdată în ședința dela 18 Martie.

A mai vorbit dl E. Costinescu, făcînd grave destăinuri; a răspuns apoi dl D. A. Sturdza fără să atingă chestiunea națională. După aceea a mai vorbit domniul Șendrea și N. Pop, spriginuind pe dl Fleva, și în fine ministrul G. Cantacuzino — contra.

Deputatul Cocias din Brăila a propus apoi încredere guvernului.

Votul de încredere a fost primit cu 95 contra 50 voturi; au fost 7 abștineri.

Ședința dela 19 Martie a fost ocupată de mai mulți oratori, cari au vorbit în chestiune personală. Între aceștia și dl Delavrancea, care a fost personal atacat de dl D. A. Sturdza.

Interpelări.

După ordinea stabilită, azi Luni, ar avé să urmeze interpelarea dlui Delavrancea în chestia vizitelor oficeresti; după aceea interpelarea dlui N. Fleva în afacerea Zappa.

În chestiunea națională.

Dintre câte s'au spus în zilele acestea în camera română pe noi ne privesc mai ales cele referitoare la chestia națională.

Toată lupta se dă de altfel pe această temă și noi numai din acest punct de vedere o privim. Tocmai de aceea ni-se par foarte grave spusele dlui Costinescu. În lipsa textului stenografic ne mîrginim acum a reproduce din rapoartele reasumate ale ziarelor.

Drapelul referă astfel despre cele-ce a spus dl Costinescu:

„Să vedem acum ce s'a făcut cu direcțiunea națională.

În opoziție, aceasta se dovedește acum, s'a făcut o exploatare culpabilă din chestia

națională. S'a întins vrajbă, diviziunea între frații de dincolo, ceea-ce este o crimă. S'au creat ziare, care s'au semene diviziunea în Ardeal. Dl Sturdza a spus la opoziție lucruri care nu se spun; a denunțat pe oameni de dincolo, că au luat bani. E un sistem odios de a se tăia mijloacele de subsistență unor frați prizonieri. (Aplause prelungite).“

Epoca redă astfel pasajul din chestiune:

„Dar' dlor, ce a făcut dl Sturdza în chestia națională? A tradat-o, a nimicit-o, (Aplause).“

Acela care se servia de această mare chestie pentru a aduna masele și a agita strada, tocmai el a voit s'o înăbușe. (Aplause).

Dar' dl Sturdza a spus în public cu privire la această chestie, lucruri mari, și când a venit la putere, frații nostri de peste muni au fost siliți să sufere cele mai mari nedreptăți; ba, ca o culme, a decorat pe torturătorul Românilor, pe Jeszenszky.

Ce s'au mai zic de exilarea delegației macedonene?

Unde s'a mai pomenit, dlor, ca o delegație de Români să n'abă voe a sta în țeara românească? (Aplause).

Dar' purtarea dlui Sturdza față de profesorii macedoneni ce epitet merită?

Constituționalul raportează astfel:

„În ce privește chestia națională, zice că a fost o exploatare culpabilă a credulității publice. Ce au făcut cu chestia națională aceia cari au exploatat-o în opoziție, când au venit la putere? Ei au divizat pe frații nostri. Aceasta e o crimă. (Aplause). S'a mers până a crea și jurnale, pentru a semăna diviziunea. S'au lucruri cari nu se smă, dar' dl Sturdza a denunțat în public pe aceia cari au luat bani, pentru a ajuta instrucția publică. Guvernul are sistemul odios de a reduce prin foamete pe frații nostri.”

Flourens și „Petru Maior”

E chiar revoltător câte scornituri infame debiteză presa ungurească de cătră timp. Cunoaștem dintre cele mai proaspete cazul cu „Asociațiunea” — cazul „Gozdu” — P. Maior — Tribuna.

Din prilejul lui 15 Martie P. Lloyd mai spunea că o ceată de studenți români, în frunte cu un anumit „Pintya” ar fi înmănat statua lui Petofi și ar fi rostit acolo discursuri patriotice. — O minciună aceasta, care se vede căt de col.

Acum una și mai cornurată publică același P. Lloyd. Ascultați:

„(P. Maior). Societatea studenților universitari români din Budapesta, „P. Maior”, care de mai multe-ori a făcut de-a o simțenie neplăcută prin neocotita sa agitație contra a tot ce e maghiar, a trimis o deputațiune la Paris cătră fostul ministru Flourens, ca să-l roage, ca prin legăturile sale să deștepte simpatia parlamentului și a presei față cu Românii apăsăți.

Flourens, care prima-ori a micăbil deputațiunea condusă de Odagani (!) a promis — după-cum anunță *Esti Ujsz* — că va aduce la cunoștința deputaților recercarea Românilor și o va părtin.”

Nici nu trebuie să mai spunem, că întreagă povestea aceasta e scornitură mincinoasă, din cap până în sfîrșit.

Toată lumea orientată știe că Ocășanu nu e student, cu atît mai puțin student în Pesta, și și mai puțin membru al societății „P. Maior”.

E evident înse, că scornitura țineste de nou spre a compromite societatea „P. Maior” și de aceea amicii noștri din Paris ar face bine să atragă atențiunea dlui Flourens la această mistificație, spre a o desmînti cum se cuvine.

E chiar revoltător, că un ziar pretențios ca „P. L.” se dedă la publicațiuni cuprinzătoare de astfel de minciuni patentate.

Românii din Dacia Traiană

de

Alfred Rambaud,

dela Academia franceză, profesor la facultatea de litere din Paris, actualmente ministru de Instrucțiune în

Paris, Franța.

IV.

Tratatul Valahiei și Moldovei cu Poarta. — Caracterul protector al tratatelor. — Lupta pretențiilor la tronurile principatelor. — Tronurile la meșat.

Culmea Carpaților separă încă și azi pe Românii supuși monarhiei austro-ungare de cei din amîndouă principatele, și tot ea a contribuit să le separe și soartea, impunînd celor dintîi o istorie ce se confundă cu a Maghiarilor, hotărînd pe ceilalți într-o luptă seculară în contra năvălirii turcești. Această luptă fu îndărită, sîlbatică, adese-ori de o barbarie ce întrecea barbaria otomană. Dacă sînt fiii lui Romulus oameni ca Mircea-vel-Mare, Vlad Teșe și Ștefan-vel-Mare, este vedit că ei nu seamănă cătuși de puțin cu împărații Flavieni, acești războinici filosofi cari întemeiară Dacia Romană. Alături de un Traian, de un Antoniu sau de un Marc-Aureliu, ale căror profile auguste ni-le-au păstrat medaliile din vremuri, Ștefan și Vlad mai cu seamă, par fiare sîlbaticie. Tipul român, le schimonosii prin „felinginea” barbară ce le murdărise idiomul

Totuși, cu prețul unei lupte crâncene și a unor cruzimi ne mai auzite, — Vlad a tras în țeară deodată 2 mii de prinși Turci, și cronicarii ne povestesc cum Sultanul Mehmet la vederea celor 2 mii de pari înmărmurise de groază. Însăpîmînd pe Turcii ce înfricoșaseră întreaga lume, domni români ieșiră să amne pierderea independenței. Finitul luptei e însemnat pentru Valahia, prin tratatul încheiat în 1391 între Terci și Mircea-vel-Mare și reînviat în timpul războaielor lui Vlad-Teșe; pentru Moldova, prin tratatele urmașilor lui Ștefan-vel-Mare, ascultînd astfel de sfaturile date cu limba de moarte de cătră acest erou, încheiate în 1513 cu Soliman-vel-Falnic.

Aceste tractate erau adevărate cărți (chartes) ocutitoare: ele lăssau Domnilor români dreptul de viață și de moarte asupra supușilor sei, dreptul de pace și războiu; garantau autonomia principatelor stipulînd, că nici un Otoman nu se va pute așeza în țeară, și nici o geamie nu se va pute ridica; Sultanul nu cerea în schimb vasalitatei sei domnești decît plata unui tribut, neînsemnat la început, și ajutor oșătesc. Apăsăți contra Sultanului prin chiar cuvîntul seu, contra celorlalți vrășmași. Leși, Unguri, și prin groază ce Sultanul însuși acestora, cele două principate române ar fi putut avé o soarta blîndă față de nenorocirile ce se năpustiseră peste celelalte popoare creștine din răsărit. Ar fi fost îndeajuns, dacă în fiecare principat Domnul și familia sa, împreună cu boierimea ar fi trăit în bună înțelegere, respectînd principatul vecin și silindu-se numai a face pe Turci să țină seama de tratatul de protectorat, evitînd astfel a le da prilej să intervină.

Dar' nu a fost așa și se poate zice, că Domni și boierimea din țările române au fost urzitorii tuturor nenorocirilor care au căzut asupra popoarelor lor. Domnul găsea un rival la scaunul domniei, în fiecare membru al familiei sale, un dușman față sau ascuns în mai tot boierul, vrășmașul cel mai de temut în Domnul statului vecin, căci Domnul moldovean rivaliza totdeauna cu cucerească tronul valah, și Domnul muntean visa să unească sub dînsul amîndouă tronurile.

Nu mai erau decît intrigi, conjurații, războaie civile, în care diferitele partide che-mau în ajutor, când pe Leși, când pe Unguri, când pe Osmani. Tercii interveneau cu autoritatea pe care le-o da tratatele de protectorat. Și veniau ca judecători, ascultînd plîngerile Domnului sau supușilor, hotărînd, de altminterlea, cum le trăsese prin cap, redînd sau refușînd tronurile și tăind la capete. Astfel fură distruse cele mai preioase garanții asigurate Valahiei sau Moldovei prin cărțile lor: coroană ereditară sau măcar pe viață. Turcii usurpînd dreptul de a dispune de tronuri nu le treabă mult să vadă fogaș ce ar pute trage, dîndu-le nu celui mai vrednic, ci

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA
FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolică naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, estecadou potrivit
pentru tinerime, mai ales pentru fete.În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Dorți se cetti?

un interesant
Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de
Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută
de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav
mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după olișeuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
 2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
 3. „Duh muscălesco“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.
- Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressenandt.

Anunț de exarândare.

Bunul comasat dela Cenade (Szász-Csanád), proprietatea fundației Șulufiană din Blaj, constă în:

- a) 500 jugere catastrale arător;
- b) 235 „ „ fâneață;
- c) 86 „ „ pășune;
- d) 3 1/2 „ „ vie;
- e) curte nobilitară cu edificiu de locuit;
- f) toate superedificările necesare în tablă pe hotar;
- g) fund instruct corăspunzător, constă în din boi, vaci, viței, porci, oi și recușite economice.

Se va da în arândă pe calea licitațiunii publice pe periodul de 6 ani, începând din 24 Aprilie 1898 până în 24 Aprilie 1904.

Licitațiunea se va ține în Blaj la 5 Aprilie st. n. 1898, la 10 ore a. m., în cancelaria advocației din curtea metropolitană.

Prețul de strigare va fi 3000 fl., iar după prețul fondului instruct se va plăti anual 5%.

Doritorii de a licita au a depune ca vadiu 10% dela suma de exclamare.

Oferte sigilate și înaintate subscrișului advocat până la începerea licitațiunii verbale, încă se vor lua în considerare, dacă vor fi provăzute cu vadiu de 10% și ofertenții ver declară, că cunosc cuprinsul condițiilor de licitare.

Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria subscrișului. [818] 3-3

Blaj, în 17 Martie 1898.

Vasiliu Oltean,
advocat archidieceșan.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA
DUREREI

care foarte potrivit s'ar putea numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în număr restrins de exemplare

elegant compactate! Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Acestă carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitan Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călimdarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Mărșul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Vancu. — „Ioan Creangă“ (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Olteneii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schită și două anecdote): „Mama Ungului“, „Jidani și hoții“. — „George Pop de Băsești“ (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Fules Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șulufiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lușner. — „Economie: Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Povești de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Poveștea lui Ignat. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăcitușul. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povești de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Povești franțuzești de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Povești de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndrăcituș. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teard. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Povești de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proșilor. Povești de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Povești din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Povești din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povești în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Povești în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povești în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povești de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Povești de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Targhenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.